

A Sant Jordi

(Goigs patriòtics)

Cavaller del sant Roser
que l'amor ens enrosera.
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

I

Capadòcia us infantà
i us invoca l'Anglaterra;
cap, però, com nostra terra
us seguia el tarannà;
Vos li obríreu la carrera
de l'Història amb el corcer.
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

II

Car estima el propi honor,
no vol d'altri el vituperi;
Catalunya hagué l'imperi
de Provença per l'amor
de Na Dolça primicera
i d'en Berenguer Tercer.
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

III

Fou, encara, un xic més tard,
l'auri anell la sola anella
que posà a Na Peronella
i a Aragó Berenguer Quart;
i a dos pobles la esponera
va abrigar d'un sol llorer!
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

IV

Deslliurar és nostra sort
provident, si bé es contempla;
D'en Tomàs Creixells l'exemple
rubricar-ho và amb la mort,
per l'Hispania sencera
que a les Navas va refer! (*)
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

V

Si Mallorca n'era un cau
de pirates, ja hi fà vela,
bo i seguint la vostra estela,
l'alt En Jaume, bell i brau;
S'us assembla i, fatillera,
l'Illa d'Or ullpresa en vé...
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

VI

Vé de l'Àfrica el pregón
plany sens fi del captiveri?
A Nolasc, oh blanc misteri!
i al bon Rei i a Sant Ramón
vola, a tall de nau velera,
la Verge de la Mercè!
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

Clixé ARXIV «MAS»

Cavaller del sant roser
que l'amor ens enrosera;
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

VII

Si, Sant Jordi; *rescatar*
fou là nostra gran *comesa*.
Dant mentí; ni gent de presa
som ni d'urc de pobre avar.
Nostre *geni* és la flamera
d'or d'en Lllull missioner!
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

VIII

Si a Bisanci férem por,
fou justícia crua i neta,
puix pagà la mercè feta
acorant Roger de Flor;
Bé ens vindica la veu fera
de l'homèric Muntaner!
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

IX

Un fill teu, Vilabertran,
paladí de foc i ferre,
per l'honor de nostra terra
trobà a Orient el cos del Sant.
Perçò avui son braç venera
Barcelona amb viu dalè!
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

X

Deu-nos, Màrtir, molt d'amor,
bell coratge i pau serena
contra el vici que encadena,
contra el *Drac interior*:
Llibertat, dins la llei vera,
per tothom i pel terror!!!
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

XI

De tant pur i mafinal,
us veiem color de rosa;
i l'anhel, així una alosa,
puja a vos d'un vol cabdal.
Redemptora i floridera,
vostra llança, quin fester!
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

XII

Vostra llança estels desclou,
flors de llum i meravella?
I alça els braços la Donzella
i en vol més i mai diu prou...
Duis-la al cim per la drecera!
Deu-li ales, Cavaller!!!
—Beneiu nostra senyera
i arboreu la nostra Fe.

Perpinyà—abril de 1932.

Mossèn BARTOMEU BARCELÓ

(*) Era nadiu de Vilabertran? Son sepulcre hi era als claustrs. Fou el Constantí de les Navas de Tolosa i el salvador d'Espanya i de la Cristianitat.

